

ISKAĆ SIĘ (1) *vb impf*

[*inf* iskać się]. ◊ *imp 2 pl* niechaj się iszczą.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w.

1. [Obierać się z robactwa; tu *przen*: szukać, dobywać ostatka; wykładać resztę pieniędzy: Więc wzdąm [*waszy*] przodkowie, chociaż to baczyli, Że ten jurgielł nie mógł dojść, bacznie stanowili, Życząc sobie pokoju, życząc doma mieszkać, Stanowili, aby król musiał się im iskać, A oni wždy swój pokój ze czcią ogrodzili, U postronnych narodów tym się wymówili. *PismaPolit* 45.]

2. *Gra słów, polegająca na identyczności 3 osoby czasowników „iskać się” i „iścić się”*: Drudzy też niechay w kołnierzu poluią/ Niech fię fzwom iákoby nie swoim przypátruią. A niechay łobie kredytu nie niłzczą/ Niechay fię iłzczą. *KlonFlis* H4.

Formacje współrdzenne: odiskać się, wyiskać się; doiskować się.

TZ